

sagde, at den Statistik, der nu bruges i København, ikke rigtig passer, fordi der er Maanedsoptegnelser. Hvor kan det ærede Medlem dog sige noget saadant! Naar man skal undersøge, hvor mange Lejligheder der er, og hvorledes Svingningerne paa Markedet for Lejligheder er, maa man jo altid sige, at saadan og saadan er Forholdet paa en bestemt Dag i Aaret, og det saa hvad enten Opsigelsesfristen er den første eller den 15de eller til Flyttedag eller hvornaar — det er jo ganske ligegyldigt. Man maa vælge en tilfældig Dag og sige, at f. Eks. April Flyttedag er der saa og saa mange ledige Lejligheder, men man kunde akkurat lige saa godt have sagt, at den 1ste Juli er der saa og saa mange ledige Lejligheder. Det ærede Medlem maa slet ikke tro, at der derved kommer nogen som helst Sammenblanding. Nej, der fremkommer et ganske bestemt Billede af, at den og den Dag var der saa og saa mange ledige Lejligheder. Den Statistik er derfor god nok, og Billedet er ogsaa godt nok.

Det ærede Medlem sagde saa, at dette Lovforslag maa fremmes, fordi man maa have en Oversigt over, hvorledes Forholdene bliver til April Flyttedag, og det ærede Medlem appellerede i den Anledning til mig som Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse. Jeg vil svare det ærede Medlem dertil, at selv om vi faar den Statistik, som dette Lovforslag giver, faar vi kun derigennem en Opregning af, hvor mange Lejligheder der er opsagt til April Flyttedag, men ikke nogen bestemt Opgørelse af, hvor mange der skal bruges. Det ærede Medlem regnede med, at der kom saa og saa mange Tilflyttere, adskillige, der blev gift og skabte Hjem og lignende, derfor kunde man kun faa det ganske nøjagtige Tal, dersom man vilde foretage Opgørelse af, hvor mange Familier der i dette Øjeblik stod uden at kunne faa Lejlighed til April. Men et saadant Tal er ganske misvisende, det kan det ærede Medlem slet ikke stole paa, ogsaa paa det Omraade er derfor den Institution, her foreslaas, ganske upraktisk og unyttig. Saa undrede det ærede Medlem sig over — og derpaa kom den højtærede Minister ogsaa ind — at man fra konservativ Side i Kommissionen ikke havde taget saa skarpt Afstand fra nærværende Forslag. Dertil vil jeg sige, at det kan ikke undre. Naar vi staar her og skal lovgive, er Forholdene ofte betydelig anderledes, end Forholdene er i en Kommission. Her staar vi og skal bestemme, hvilket Indhold Lovforslaget skal have, naar det skal træde ud i Livet, i Forbindelse med, hvad der i øvrigt

er gældende Regel, og dertil kommer, at jeg ved ikke og har ikke Lejlighed til i alle Enkeltheder at føle, i hvor høj Grad disse Mennesker paa mange Punkter er enige med mig, idet det, som her foreligger, kan være et Kompromis i mangfoldige Henseender. Jeg vil her til den højtærede Indenrigsminister sige, at naar han bemærkede, at mine Udtalelser gjorde et sygeligt Indtryk paa ham, var det vist en Fortalelse, den højtærede Minister mente vel, at de havde en sygelig Indflydelse paa ham. Jeg synes, at det var den højtærede Minister, der ogsaa i Dag blev eksalteret og talte lidt højt. Det, som den højtærede Minister og det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) stadig vil lægge over paa mig, er, at jeg staar her og vil bekæmpe enhver Bestræbelse for at forbedre Forholdene. Den højtærede Minister sagde ligefrem, at jeg havde gjort mig det til Speciale at søge at hindre dette. Men den højtærede Minister ved, at det er urigtigt. Nej, der er netop under min Ledelse af Huslejudvalget arbejdet baade i Sommer og senere med saa stor Kraft, som tænkes kunde. Jeg har paa alle Punkter søgt at bidrage mit til at naa Resultater, og den højtærede Minister kan ikke benægte det, og de Herrer, der sad sammen med mig i Sommer i Underudvalget i denne Sag, hvor Grunden blev lagt til denne Lovgivning, kan heller ikke benægte det. Det er en af den Slags henkastede Betragtninger, som maaske kan gøre sig paa et Vælgermøde eller i en Bladudtalelse, men det er ikke passende at udslynge den fra Ministerbænken, thi Forholdet er det stik modsatte. Det, jeg vender mig imod, er alle overflødige Bestemmelser og alle Bestemmelser, der maaske teoretisk kan se meget godt ud, men som praktisk set ikke gælder. Det, jeg stadig har krævet, er, at man ikke skulde komme med Bestemmelser i en Lov, som modvirkede selve Lovens Formaal, men se at faa saa mange praktiske Foranstaltninger gennemført som muligt. Naar man forekaster mig, at jeg ikke har anvist praktiske Veje, maa man dog se, hvorledes jeg i Løbet af en Maaned forgæves har kæmpet for at faa rejst Spørgsmaalet om Kvistlejligheder, ved hvis rette Behandling der kunde opnaas, at en stor Del af Bolignøden blev betydelig indskrænket. Først nu efter Nytaar begynder det at interessere Boligkommissionen, som selvfølgelig burde have taget sig af Sagen for længe siden. Nej, det, jeg kæmper mod, er intetsigende, overflødige og skadelige Bestemmelser, og naar jeg bruger det Udtryk, at der er Teoretikere i Kommis-